

BULLETIN OVER ETHIOPIË EN ERITREA

Uitgave van Interkerkelijke Stichting Ethiopië/Eritrea

nr. 53 • maart 2018

Redactieadres: **Wijk 4-102, 8321 GH Urk.** Tel. 0527-682123 • Fax 084-8388817
E-mail: isee@hetnet.nl • www.isee-urk.nl Bank NL55ABNA0451115627 • ANBI 0070.45.396

Jubileumproject 2018

Onze Stichting bestaat dit jaar 45 jaar. In die tijd hebben we vele projecten mogen realiseren. Tijdens onze reizen naar Ethiopië bezoeken we soms nog oude projecten en we mogen dan zien dat vele projecten na ons vertrek door de lokale bevolking serieus worden voortgezet en succesvol zijn.

Als je van Addis Abeba door de Rift-vallei richting het zuiden rijdt en de diverse meren passeert dan worden altijd wel de visserij- en landbouwprojecten genoemd die in dit gebied soms meer dan 20 jaar geleden al uitgevoerd zijn. De resultaten zijn nog altijd zichtbaar: veel bedrijvigheid en handel langs de weg en groene gebieden die het resultaat zijn van irrigatieadvies vanuit Nederland. Gezinnen kweken in hun tuintjes uienplantjes die ze verkopen aan lokale coöperaties van boeren die hier hele velden mee kunnen aanplanten.

Natuurlijk zijn er ook projecten die na enige tijd verflauwen maar dat zijn uitzonderingen. Het geeft bij

zo'n bezoek aan een oud-project altijd een goed gevoel als de lokale mensen nog de namen weten te noemen van degenen die aan het project hebben gewerkt.

Sayimana-Borkoschool

Een heel bijzonder project is de Sayimana-Borkoschool nabij Kofele. Deze school is vijf jaar geleden als jubileumproject verbouwd en er is een bibliotheek gebouwd. De school staat midden in een dun bevolkt gebied en geeft de lokale kinderen de kans om de eerste jaren onderwijs te krijgen.

De afgelopen jaren hebben we de school regelmatig bezocht en gelukkig mochten we constateren dat de school in een behoefte voorzagen

Uitzetten van het terrein van de school in Wariho

dat de school goed functioneerde. Maar bij deze bezoeken werd ons steeds verteld dat de school te klein was. Er daar hadden de schoolleiding en het comité van ouders ook wel gelijk in maar destijds was ons budget niet groter. Dat valt wel eens moeilijk uit te leggen.

Omdat de vraag naar extra lokalen steeds terug bleef komen hebben we vorig jaar de school bezocht en gesproken met de ouders, de schoolleiding en de lokale overheid. Doel van dit gesprek was om met z'n allen een plan te maken, waar iedereen iets aan bijdroeg en dat de school klaar voor de toekomst zou maken.

Er is besloten om vier extra lokalen te bouwen en ISEE zal daar de helft aan bijdragen. Wij doen dat door het beschikbaar stellen van 25.000 euro. De lokale overheid zorgt voor extra leraren en de ouders zorgen voor een deel van de bouwmaterialen: hout, steen en water. In Nederland kunnen we ons schaarste in bouwmate-

De bibliotheek annex huiswerklokaal van de Sayimanaschool.

Lees verder op pagina 2.

rialen nauwelijks voorstellen maar in Ethiopië is dat totaal anders. Ouders verzamelen stukken rotsachtige steen voor de fundatie en de kinderen nemen 's morgens vanuit huis een fles water mee zodat de bouwers cement kunnen maken. En dat water gaat dan af van je voorraad drinkwater die toch al beperkt is. De bouwwerkzaamheden zijn eind augustus begonnen en in oktober gaan we kijken hoe het vordert. Maar hoe dan ook de lokalen zijn nodig en de school biedt al jaren een kans op een betere toekomst voor de allerarmsten.

School in Fincha (nabij Lake Fincha) wordt een school in Wariho (nabij Lake Tana)

Maar ook dit jaar is een lustrumjaar en is er een jubileumproject. Tijdens de contactdag van oktober 2017 hebben we hier al over verteld. Op voordracht van de visserijcommissie is er een plan ontwikkeld om een school te bouwen in de buurt van de visserijprojecten nabij Lake Fincha. Dit was de grootste wens van de vrouwen in

deze visserijgemeenschap. De uitwerking van dit plan was al ver gevorderd maar toch hebben we moeten besluiten om het stop te zetten. Het bouwen van een school zonder steun van de overheid is niet verstandig en deze steun bleef uit door de onrust die de afgelopen jaren in Ethiopië zeer aanwezig was. Het gebied waar we wilden bouwen is grensgebied tussen verschillende bevolkingsgroepen en het lukte niet om bij de lokale overheden de juiste mensen te bereiken. Met onze financiële middelen kunnen we geen grote risico's nemen en dat werd het hier wel. Dat is vooral erg voor de lokale bevolking maar wellicht kunnen we er in de toekomst nog een keer wel wat doen. De visserijprojecten lopen er wel gewoon door. Met de lokale man van de visserijcommissie ter plaatse (Alayu Yalew van Fish for All) gingen we op zoek naar een nieuwe locatie. Die hebben we gevonden in Wariho. Een plaats ten zuiden van Bahir Dar. Wariho heeft geen school en de dichtstbijzijnde school is 9 kilometer over een

moeilijk begaanbaar pad. De jongste kinderen, ongeveer 180 kinderen onder de negen jaar gaan daarom niet naar school.

De school gaat bestaan uit vier gemeubileerde klaslokalen, een administratief gebouw, een toiletgebouw, watervoorziening, een bibliotheek en een kantine. Daarnaast nog schooltuinen en sportvelden. Het hele terrein wordt omheind.

Net als bij de Sayimana-Borkoschool gaat de lokale bevolking ook bijdragen: 24% van de kosten. Wij willen ons deel samen met Wilde Ganzen bijbrengen want u zult begrijpen dat de kosten behoorlijk zijn. Daarover informeren wij u later als het project definitief is. Komende reis in oktober gaan we er naar toe om de voorbereidingen te treffen. De samenwerking met andere organisaties werpt hier zijn vruchten af want de bouwplannen voor de school delen we met de Canadese organisatie Frances G. Cosco Foundation (FGCF). Zij gaan ons ook bij de uitvoering helpen.

Zaterdag 13 oktober 2018

Jaarlijkse Contactdag ISEE op Urk

Elk jaar hebben we onze jaarlijkse contactdag. Eén van de weinige momenten dat we vanuit het hele land elkaar zien. Dit jaar is een jubileum: sinds 1973 zijn we nu al 45 jaar actief in Ethiopië en Eritrea. In die tijd is veel gebeurd. Daarom hebben we een oude bekende, Mulugeta Gebru, gevraagd om ons te bezoeken.

Mulugeta 'en zijn organisatie JeCCDO' werkt al lange tijd met ons samen en hij zal ons meenemen naar de begin-

dagen en vertellen over de uitdagingen waar we toen voor stonden en de meest recente ontwikkelingen in Ethiopië. JeCCDO is inmiddels een grote organisatie die veel goed werk doet. Hoe deden ze dat vroeger, wat deden we samen en hoe zien ze zelf de toekomst? Het belooft een goed weerzien te worden.

Natuurlijk is er voldoende tijd voor u om persoonlijk met Mulugeta te spreken.

Programma Contactdag:

08.30 – 09.00	Opbouw van de stands
09.00 – 10.00	Ontvangst met koffie en thee
10.00 – 10.10	Welkom en opening door de dagvoorzitter
10.10 – 10.30	Overzicht van het afgelopen jaar door de voorzitter
10.30 – 11.00	Presentatie van Johannes Koffeman over de laatste reizen en het jubileumproject
11.00 – 11.45	Ato Mulugeta Gebru
11.45 – 13.00	Tijd voor onderling contact en bezoek aan de stands onder het genot van een drankje
13.00	Lunch

Op de foto Mulugeta (midden)

Overlijden Cees Koffeman

Dinsdagmorgen, 5 juni werden we opgeschrikt door het droeve bericht dat onze penningmeester Cees Koffeman was overleden.

Cees was de middag ervoor wat vroeger van zijn werk naar huis gegaan omdat hij zich niet fit voelde.

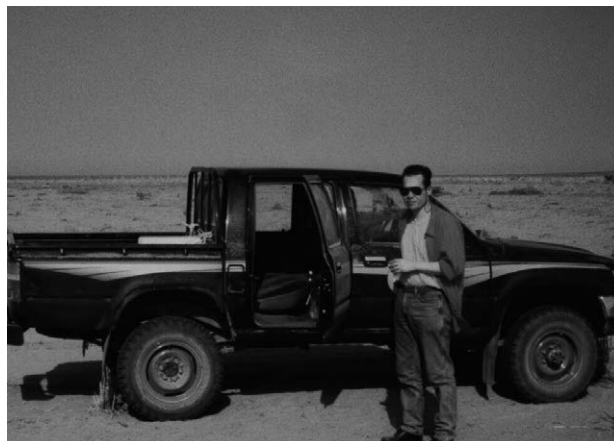
Hij is naar bed gegaan en 's nachts in zijn slaap overleden.

Cees beheerde de penningen van 1995 op zijn eigen wijze.

Rustig, kundig en op de achtergrond.

De bestuursvergaderingen bezocht hij trouw, maar activiteiten zoals de Contactdag in oktober waren niet zijn ding.

Cees is 47 jaar geworden.

Afscheid van twee oudgedienden, Rennie Bies en Rie Kramer

In de afgelopen periode hebben wij afscheid genomen van twee dames die al sinds jaar en dag betrokken zijn bij de Stichting. En eigenlijk hebben ze allebei de Stichting mede opgericht. Rie Kramer heeft, samen met Marij Oost, op Urk de Interkerkelijke Stichting Ethiopië Eritrea opgericht en Rennie Bies was betrokken bij de oprichting van de werkgroep Wolvega.

Bijna 35 jaar bestaat de werkgroep Wolvega, volgend jaar is hun jubileumjaar, en al die tijd was ze er bij; Rennie Bies neemt afscheid van de werkgroep, al stopt ze nog niet volledig met haar activiteiten.

De werkgroep is opgericht in 1984, na een presentatie van Jaap Bakker van ISEE op een wijkavond van de kerk. Toen besloten enkele aanwezige gemeenteleden, waaronder Rennie, om de handen uit de mouwen te steken en iets te gaan doen voor de noodlijdenden in Ethiopië.

Er werd begonnen met het inzamelen van kleding en dekens. Maar dit breidde al snel uit met het klaarmaken van babypakketten, het organiseren van collectes, de verkoop van tweedehands kleding, verkoop van rommelmarktspullen, verkoop op markten en braderieën, organiseren van een veiling etc. etc.

Ook haar mooie boerderij aan de Blesdijkerweg speelde een grote rol. Ze had daar een eigen thuiswinkel. Hier verkocht ze van alles en nog wat. Uiteraard ging de opbrengst naar ISEE.

Eind 2016 is ze naar Wolvega verhuisd en moest ze stoppen met haar winkel. En dan haar befaamde sapjes en jammetjes, allemaal klaargemaakt in de keuken van haar sfeervolle woning, met ingrediënten uit de prachtige natuur in haar nabije omgeving, o.a. vlierbessen, peertjes en bramen. Wie heeft er niet een heerlijke pot jam gekocht tijdens één van onze contactdagen? Hier blijft ze trouwens nog wel mee doorgaan.

Op donderdag 3 mei hebben wij een bos bloemen gebracht bij mevr. Rie Kramer en tijdens een gezellig samenzijn hebben wij afscheid van haar genomen. En dat ging ons aan het hart. Want met Rie is het eigenlijk allemaal begonnen, toen, in 1973.....

Zij las in het Friesch Dagblad een artikel over de hongersnood in Afrika en dat de toenmalige keizer van Ethiopië, Haile Selassie, ontkende dat er ook in zijn land hongersnood was. Daardoor bleven miljoenen hongerigen in Ethiopië verstoken van hulp. "Hier moet ik wat mee", dacht Rie, en

ze ging met het krantenknipsel naar Marij Oost, een goede kennis én vriendin. Samen besloten de dames om naar Ethiopië te gaan om met eigen ogen te kunnen zien hoe hoog de nood was. Ze boekten een ticket en gingen op reis. Eenmaal in Ethiopië reisden ze per lokale bus langs de diverse hongerkampen in de provincie Wollo en ze werden geraakt door de verschrikkingen van de honger en de hongerdood. Via het CRDA (Christian Relief and Development Association) kwamen ze in contact met de Lutherse kerk. Ze vroegen "Wat kun-

nen we doen?” Het bleek dat er heel veel kinderen wees geworden waren, omdat hun ouders waren gestorven van de honger. Zodoende heeft de Lutherse kerk een weeshuis opgericht “Waldya” en gingen de dames, eenmaal weer terug op Urk, aan de slag om geld in te zamelen voor dit weeshuis. Met Kerst werd een grootscheepse collecte georganiseerd in het dorp (de eerste van iets wat uit zou groeien tot een jaarlijkse traditie!). Verder werd er

de mogelijkheid geboden om kinderen financieel te adopteren. Ook gingen de dames regelen dat er hulpgoederen werden verzonden naar Ethiopië. Dit ging eerst gewoon via het postkantoor in pakketten die volgens een heleboel regels afgesloten en verpakt aangeleverd moesten worden. Dit was een flinke klus. Omdat er vanuit Ethiopië steeds meer verzoeken om hulpgoederen kwamen werd besloten om deze goederen te verzenden in containers. Deze goederen werden door vele vrijwilligers ingezameld en ingepakt. Al die jaren is Rie nauw betrokken geweest bij onze Stichting. Hoewel ze er ook enkele jaren tussenuit is geweest vanwege studie en werk, toch kwam ze weer terug. Ze zat o.a. in de commissie Werkgroepen en PR en ze was bestuurslid. Nog een keer ondernam Rie de reis naar Ethiopië, helaas kwam deze reis Rie duur te staan, ze werd aan het begin van de reis ziek, waardoor ze moederziel alleen en doodziek op haar hotelkamer achter moest blijven, terwijl de rest van het reisgezelschap de reis vervolgde het binnenland in. Gelukkig was er een Ethiopische mevrouw, de vrouw van de directeur van het weeshuis, die regelmatig bij haar langskwam, wat Rie bijbleef is dat deze mevrouw dan ook voor haar ging bidden, heel bijzonder. In de beginperiode heeft Rie ook de boekhouding gedaan. Tot aan 1984. Leuke anekdote is nog, dat toen de Stichting ook mee ging met de voor-

uitgang, de boekhouding op de computer kon worden ingevoerd. Uren was Rie daar mee bezig... maar het lukte! En toen... viel de stroom uit, alle inspanningen waren voor niks geweest want alle ingevoerde gegevens waren verloren gegaan. Rie is toen naar de dijk gevlucht om tijdens een lange wandeling weer bij te komen van deze tegenslag. En nu vindt Rie dat het tijd is om haar werkzaamheden voor de Stichting te beëindigen, ze geeft het stokje door. Op de vraag hoe ze de toekomst van de Stichting ziet antwoordt ze dat in de Bijbel staat “Armen hebt u altijd bij u”. Het is alleen de vraag (en de uitdaging) “Hoe ga je hiermee om?”. Hoewel er positieve ontwikkelingen zijn in Ethiopië sinds 1973, zijn er nog steeds arme mensen die zonder onze hulp geen toekomstperspectief hebben. En je zegt niet “Zoek het maar uit”. Vroeger stuurden we geld en kleding. Nu is het vooral belangrijk om kennis naar Ethiopië te brengen.

We zijn Rennie en Rie zeer dankbaar voor hun tomeloze energie en inzet voor de medemens, hun betrokkenheid en wijsheid. We hopen dat we het werk voort kunnen zetten zoals zij dat destijds voor ogen hadden en waar Rie vaak aan refereerde tijdens de opening van de contactdag: “Wat gij voor één van dezen hebt gedaan, hebt gij voor Mij gedaan”. We wensen Rennie en Rie beiden Gods zegen voor de toekomst.

We nemen dit jaar niet alleen afscheid van Rennie Bies en Rie Kramer. Ook voor andere bestuurs- en commissieleden kwam er een eind aan hun zittingsperiode. Hierover las u al in ons vorige Bulletin. Hierbij plaatsen we de warme woorden die Teijo Venema tot ons sprak tijdens zijn afscheid en die we u niet willen onthouden.

Bij het afscheid van Teijo Venema

ISEE en ik

Bij het informele afscheid in besloten kring heb ik gezegd, dat van de vele beslissende gebeurtenissen voor Urk er volgens mij twee uitspringen en wel:

- Dat 100 jaar geleden de Zuiderzeewet is aangenomen. Afsluitdijk en inpoldering.

- De reis van Marij en Rie naar Ethiopië. De geboorte van ISEE.

Mijn relatie met ISEE is ontstaan door mijn betrokkenheid bij de blinde Eritreër Germa Johannes. Helaas al weer vele jaren geleden overleden. Germa Johannes was vluchteling. Zo

ook zijn vrouw en 2 kinderen. Zij hebben 5 jaar gewerkt voor blinden in Khartoem Sudan met financiële steun van organisaties voor/van blinden in Nederland. Daar was ik bij betrokken.

Na 5 jaar moest Johannes op zoek naar werk in Nederland of daar bui-

ten. Hij wilde graag iets doen voor zijn lotgenoten in z'n geboorteland.

De laatste oorlog met Ethiopië was uitgevochten. Het land was veilig en toegankelijk. Johannes zou daar actief kunnen zijn en zijn lotgenoten kunnen gaan helpen.

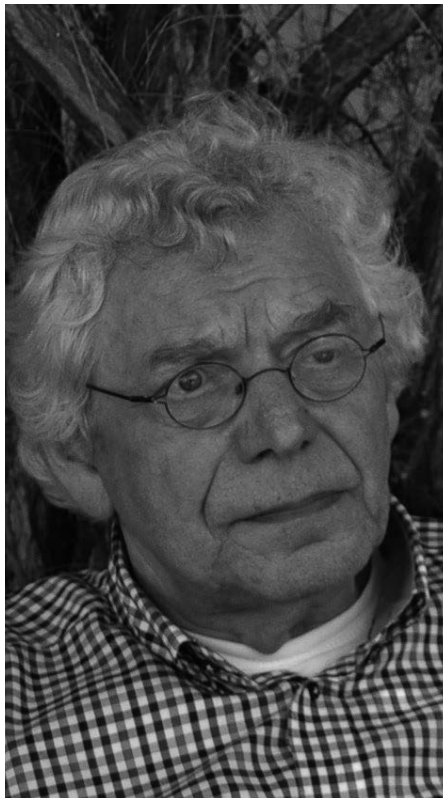
Na een eerste contact in het Wakend Oog en met een lekker visje van Ciska op mijn bord is het plan besproken om als twee organisatie samen, ISEE Urk en Sonneheerdt Ermelo (daar was ik toen lid van de directie) het mogelijk te maken dat Johannes in Eritrea blinden zou gaan helpen om zelfredzaam te worden. Daarvoor was passend onderwijs en begeleiding naar werk een vereiste. Het ISEE bestuur is achter het idee gaan staan en zo zijn o.a. op de Abraha Bahta school onder supervisie van Johannes computers, printers met de vereiste software geïnstalleerd en zijn docenten getraind.

Alles was goed geregeld, maar... de politiek in dat mooie land heeft niet het belang van haar burgers voorop staan.

Enkele keren ben ik samen met Jaap Bakker (D.A.) naar dat mooie land gereisd. Jaap voor ISEE en ik voor Sonneheerdt (kostenverdeling!). We bezochten het mooie Asmara, beleefden de warmte van Massawa en Emberemi aan de Rode Zee en genoten daar van het heerlijke visje in het meest onhygiënische restaurant. We voerden moeilijke gesprekken met blinde ex-fighters. Niet de 'gewone blinden' maar deze ex-krijgers die wilden/moesten we bij alle hulp voorrang verlenen. Het was niet altijd allemaal gemakkelijk voor Johannes.

Het is dezelfde Jaap die zei dat ik maar in de commissie MSE moest meedraaien. Ik had wel wat verstand van educatie, sociale zaken en ervaring met werken in andere landen. Zo is het gekomen. Toen kon ik als Sonneheerdt'er aansluiten bij hen die projecten in Ethiopië bezochten en ik kon rondkijken naar de situatie van gehandicapten daar.

Ik ben van ISEE gaan houden. Is dat nu gekomen door Urk, Ethiopië, MSE, de kwetsbare mensen, of van de prachtige momenten die je soms

beleefde als je de oprechte blijdschap mocht delen met een persoon of een gezin.

Het is fijn dat ISEE er wil zijn voor de allerarmsten. De oprechte hulp aan de zwaksten is heel wat beter dan wat in de regio Gambela gebeurt met instemming van de overheid. Daar worden duizenden hectares van het nationaal park ontbost door Saoedische mil-jardairs voor voedselverbouw voor de export. Ontbossing betekent het weggagen van de lokale boertjes van hun akkertjes, die om in leven te blijven niet anders kunnen dan later als eenvoudige landarbeider op eigen en andermans akkertje het zware geestdodende werk te gaan doen. (zie de documentaire *Dead donkey's fear no hyena's*. Uitgezonden door de EO via NOP2, 17 januari 2018 om 11.00 uur)

ISEE, is een open organisatie zonder kapsones. Het heeft iets eigens, maar het betekent ook iets op Urk. Het heeft vele betrokken vrijwilligers, een eigen gezicht in de vorm van een kantoor en vergeet het winkeltje niet. De zeer actieve werkgroepen in het land, die zich met velen inspannen voor een maaltijd van een kind in Ethiopië dat 's morgens met een lege maag het huis heeft verlaten tot groot verdriet van de moeder. Of zij die geld bijbrengen zodat blinde kinderen in Hawassa naar school kunnen.

Geld dat ook wordt aangewend voor hersteloperaties bij vrouwen die misbruikt zijn en uitgestoten worden.

Het werk van de commissies sluit heel vaak op elkaar aan. Een voorbeeld: Midden in het Tanameer, waar de Blauwe Nijl ontspringt, ligt Dek-Island met ca. 10.000 inwoners.

- Waar mensen wonen worden kinderen geboren. De sterfte cijfers bij geboorte waren er hoog. Nu is er een ambulanceboot voor snel vervoer naar de vaste wal voor het redden van mensenlevens.
- Het oude schoolgebouw was opgevreten door de termieten en het lesmateriaal was veel te beperkt. Er was geen wc voor de vele kinderen en goed drinkwater ontbrak op het eiland.
- De eerste groente tuintjes zijn aangelegd, want er zijn nu 2 waterpompen.
- Het nieuwste deel in het totaal-project is het screenen van de ogen van de slechtzienden en blinde mensen. Zo mogelijk worden zij de komende tijd geopereerd in een ziekenhuis aan de wal. De projectdelen vullen elkaar aan en raken vaak meerdere commissies.

Echter de realisatie kan niet zonder eerst geld bijeenbrengen, dus zonder de 'Urrekers' en alle anderen die financieel bijdragen. En dat kan niet zonder PR, de website en het Urkerland. Het project Dek Island is typisch een project dat past bij ISEE als de organisatie delen elkaar verstaan.

Er zijn nog zoveel armen. Gezinnen die de moeder of vader missen door overlijden. Verdriet en pure armoede. Duizenden kinderen die niet dagelijks één maaltijd krijgen. ISEE is onmisbaar!! U bent onmisbaar. Geef!!

Ik hoor tot de terugtrekkende klasse (In juli ben ik 75 jaar geworden). Uitdagingen zijn er te over voor hen die weten dat omzien naar de naaste hier en verder weg een opdracht is. Het waren voor mij ca. 20 zeer leerzame jaren. Loslaten gaat niet zonder emotie.

ISEE-ers, allemaal bedankt.
God bless you.

Teijo Venema

Nieuwe projecten

Bijna iedere maand komen er bij ISEE aanvragen binnen voor nieuwe projecten. Dit kunnen langlopende, maar ook hele kleine projecten zijn. Om een idee te geven wat er de laatste tijd aan projecten aangenomen is, onderstaand een selectie.

Schooltuintjes Sebetamit & Wotet Abay

Datum: 20-2-2018.

Organisatie: Frances G. Cosco Foundation.

Plaats: Sebetamit & Wotet Abay.

Projectduur: drie jaar, 2018 t/m 2020.

Kosten: 36.000 euro in drie jaar.

Omschrijving: Deze twee scholen op platteland gaan les geven in tuinbouw. Bijkomend voordeel is dat voor deze lessen in de buitenlucht geen lokalen nodig zijn zodat dit project de leerlingen-groei opvangt. Na deze periode moet de opbrengsten en de kosten van de schooltuinen in evenwicht kunnen zijn.

Ondersteuning van arme boeren bij Dembi Dolo

Datum: 24-4-2018.

Organisatie: Giovanni Zambrogno.

Plaats: Dembi Dolo.

Projectduur: Twee jaar.

Kosten: 11.900 euro.

Omschrijving: Een aantal boeren hebben wel land, maar zijn zo in de problemen geraakt dat ze hun boerenbedrijf niet meer kunnen uitoefenen. Het land brengt zo niks op. Ze worden twee jaar geholpen om hun bedrijf weer op gang te krijgen, dat men ook weer zaaigeld en geld kan reserveren voor een volgend jaar.

Graanmolen in Karro

Datum: 24-4-2018.

Organisatie: Giovanni Zambrogno.

Plaats: Karro (bij Dembi Dolo).

Projectduur: Het project wordt in 2018 uitgevoerd.

Kosten: 15.000 euro.

Omschrijving: In Karro is geen graanmolen. De bewoners moeten twee tot drie uur lopen naar de dichtstbijzijnde graanmolen. Die last komt terecht op de schouders van de vrouwen en de kinderen. Er is een licentie voor een graanmolen. Een aantal jongelui gaan dit exploiteren. De opbrengst is voldoende voor de lonen, lopende kosten, onderhoud en vervanging. Dit moet zo rendabel kunnen zijn dat het hele bedrag aan ons terugbetaald kan worden in enkele jaren.

Firin basisschool in Finote Selam

Datum: 24-4-2018.

Organisatie: Frances G. Cosco Foundation.

Plaats: Finote Selam.

Projectduur: Drie jaar, 2018 t/m 2021.

Kosten: Totaal 46.228 euro, verdeeld over de drie jaar. Dit is slechts 30% van de totale kosten. Een andere organisatie betaalt ook 30% en de gemeenschap/ouders de resterende 40%.

Omschrijving: Finote Selam is erg gegroeid de laatste jaren. Aan de overkant van de rivier is de uitbreiding van de stad gerealiseerd. De enige brug is voor auto's, maar ook voetgangers moeten eroverheen, een te gevaarlijke plaats voor de kinderen. Er is al een schooltje gebouwd, maar die is veel te klein en te primitief. Het plan is om hier een volledige moderne school te bouwen.

Wasserette door gehandicapte vrouwen

Datum: 24-4-2018.

Organisatie: SCDPA.

Plaats: Bishoftu.

Projectduur: Eén jaar.

Kosten: 4.900 euro in totaal.

Omschrijving: Een aantal gehandicapte dames zetten een kleine waterette op. Het eerste halfjaar is om op gang te komen, het tweede halfjaar moet bewezen worden dat de waterette duurzaam rendabel is en dat de dames daar ook een redelijk inkomen uithalen.

Kansarme kinderen naar school

Datum: 24-4-2018.

Organisatie: Giovanni Zambrogno

Plaats: Dembi Dolo

Projectduur: Het project duurt zes schooljaren, van 2018 tot 2025.

Kosten: jaarlijks 3.500 euro.

Omschrijving: In 2017 hebben we de Abdi Gudina school geholpen met een toiletgebouw. De school loopt in de pas met andere scholen.

In de wijk rond de school gaan veel kinderen niet naar school. Twintig kinderen krijgen de kans om naar school te gaan.

Vier klaslokalen voor Sayimanaschool

Datum: 15-5-2018.

Organisatie: Salu Self Help.

Plaats: Kofele.

Projectduur: De bouw duurt een half jaar, eind 2018 is de school klaar.

Kosten: Eenmalig 25.000 euro.

Omschrijving: In 2012 was de Sayimanaschool ons jubileumproject. De school is nog niet af, er zijn nog vier lokalen. De bouw en inrichting kosten samen 40.000 euro. De Stichting draagt 25.000 euro, mits de ouders de rest bijdragen. Dat betekent dat de school en de ouders de handen uit de mouwen moeten steken om het voor dit bedrag te kunnen realiseren.

Bouw van een school, grade 1 t/m 4

Datum: 17-7-2018.

Organisatie: Fish For All.

Plaats: Wariho.

Projectduur: Drie jaar, 2018 t/m 2021.

Kosten: De school kost in totaal 175.347 euro.

Hiervan draagt de gemeenschap 26% = 45,965 euro bij en de stichting de resterende 74% = 129,382 euro, verdeeld over drie jaar.

Omschrijving: Wariho heeft geen school. Het is voor de kinderen een moeilijk begaanbaar pad van 8 of 9 kilometer om naar school te komen. De jongste kinderen gaan daarom niet naar school. Er is grote behoefte aan een school voor grade 1 t/m 4. Vanaf een jaar of 10 kunnen de kinderen wel die grote afstand lopen. Het gaat om 176 kinderen tot 9 jaar die nu niet naar school gaan.

Bovenstaande omschrijving van de projecten is natuurlijk veel te kort om een goed beeld te krijgen. Het kantoor van de Stichting beschikt over uitgebreide informatie.